

[Morten Lange.]

og det skal jeg gerne understøtte med nogle bemærkninger — at jeg kan ikke fordrage farven.

Regeringen startede ganske klart motiveret og præcist som en nedskæringsregering. Den startede med at barbære finanslovsforslaget; straks eller kort derefter forøgede den moms, og derigennem har den jo i virkeligheden skabt et klima for en lang række problemer. Problemerne har især tårnet sig op på et bestemt område og netop på et område, hvor regeringens ukendskab sammen med dens ikke alt for priværdige vilje har givet den særlige vanskeligheder. Vi fik jo allerede et forvarsel om det, da man prøvede på at gennemføre en regulering af dyrtidsordningen — som man just havde stemt imod og derved fældet den forrige regering — da man troede, at en sådan sag kunne gennemføres i al fredssommelighed uden videre og uden modydelse. Den slags ting har man selvfølgelig lov til at forsøge, det er lovligt, det strider ikke mod grundloven, men hvis man tror, det kan lade sig gøre, så stempler det én selv i nogen grad.

Når vi har set videre på regeringens arbejde med arbejdsmarkedets forskellige områder, har vi haft det samme indtryk af en ukyndighed og en udygtighed, som i højeste grad har været generende i det sidste stykke tid. Jeg tænker — når et af de større områder skal drages frem — på den virkelige ekspertise, hvormed det lykkedes regeringen at kuldaste tjenestemandsløven. Jeg har sjældent set et så uheldigt fremstød gjort med så stor kraft og klarhed; man var i den grad i stand til at få samtlige tjenestemandsgesandtsorganisationer til at sige, at regeringens tilbud var uantageligt, at man virkelig må have gjort sig umage for at finde frem til så klart et resultat.

Op videre er det jo gået i søfartskonflikten, hvor vi fik at vide, at dette var en meget samfundsfarlig konflikt, men da vi efterhånden fik pillet materialet frem og fik gjort klart, hvad det var, det drejede sig om, ja, så viste det sig jo meget hurtigt, at de samfundsmæssige interesser, der var truet, de var formodentlig ikke truet; men regeringen stod fast, selv da det var klart, at den ved at stå fast kun gjorde én ting, nemlig at gå redernes ærinde. Det var vist-

nok noget af et særsyn i dansk politik, en ganske enestående ting i dansk politik, at en meget stor del af de københavnske arbejdere ulejlignede sig herind på Slotsholmen for at protestere imod denne regerings handling over for en strejke, som angik funktionærer — endda en forholdsvis lille gruppe af funktionærer — og som regeringen ville ophæve ved lov. Det må jo nok siges, at det var et udtryk for en solidaritet, som varsler om, at vi kan betragte det første fremmøde som en generalprøve, og hvis regeringen ikke tager ved lære af sine uheldige erfaringer på arbejdsmarkedet, kan vi gå ud fra, at det vil give regeringen en meget, meget broget sejlads fremover.

Urovarsler på dette område er der nok af. Jeg vil specielt understrege som et meget farligt urovarsel, at arbejdsgiverne åbenbart har lagt op til en overenskomstforhandling til foråret af de — skal vi sige — meget tvivlsomme, hvad angår varslerne for dens lykkelige forløb. Hr. Heineke har, jeg vil næsten sige brutalt, afvist reformer i retning af industrielt demokrati, og måske det er gået op for mange efterhånden, at dette punkt måske mere end så meget andet netop er ved at være et af de centrale punkter i den fremtidige politik. Hvis det er arbejdsgivernes indledende holdning, ja, så har de i hvert fald fået opmuntring til det ved den holdning, regeringen indtog i søfartskonflikten. Den har styrket arbejdsgivernes nejpolitik. Og hvis man endelig vil gøre det helt perfekt, ja, så skal man videre se arbejdsgivernes stilling, når de også vil have helligdagsbetalingen for Kristi himmelfartsdag inddraget, fordi arbejderne gjorde noget, som må anses for at være en særdeles fornuftig demokratisk demonstration.

Der er urovarsler på arbejdsmarkedet, og jeg vil for regeringens egen skyld og dette lands skyld håbe, at regeringen har taget ved lære af sine hidtidige dårlige erfaringer, sådan at vi kan blive sparet for alt for meget i den retning. Det kræver dygtighed fra regeringens side, hvis det ikke skal føre frem til det komplette kaos, når vi nærmer os foråret.

Jeg sagde indledningsvis, at regeringen startede som en nedskæringsregering og startede med betydelige forbrugsafgifter og derigennem i virkeligheden en ganske alvorlig ændring af byrdefordelingen, og denne